

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 12/2003 - 27 pàgines

Sessió ordinària del dia 23 de setembre del 2003

El dia 23 de setembre del 2003, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 41/2003, que és el següent:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències dels Srs. Patrick García Ricart, Jordi Mas Torres i Marcel Llovera Massana per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, tot seguit, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Sr. secretari si voleu donar lectura, si us plau, de l'informe.

El Sr. Esteve López:

Informe de la Comissió Permanent corresponent al període juliol-agost del 2003.

La Comissió Permanent d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Durant aquest període la comissió Permanent s'ha reunit els dies 1 de juliol i 29 d'agost, i els afers tractats han estat els següents: en la primera reunió la Comissió Permanent en base a l'acord pres per majoria en la Junta de Presidents va acordar, també per majoria, la convocatòria d'una sessió extraordinària del Consell General per procedir al jurament o promesa de la Constitució de Monsenyor Joan Enric Vives Sicília, bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra. A més, en el decurs d'aquesta reunió es van recollir unes queixes per l'actuació del Govern en relació a les demandes de documentació referides en l'article 5 del Reglament del Consell General, de la documentació acompanyatòria als projectes de llei referida en l'article 92.1, així com per les contestes a algunes preguntes formulades per escrit. En aquest punt es va fer especial referència a una demanda feta per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost de seguiment de les inversions i desinversions de la CASS, al president de la CASS, encara pendent de contesta. En aquest sentit el Sr. síndic general va donar explicacions de les actuacions fetes per la Sindicatura al respecte. També es van recollir unes queixes pel tractament que dona la televisió a les imatges de les sessions públiques del Consell General i el Sr. síndic general va donar les explicacions en el sentit de què és un tema que la Junta de Presidents està analitzant. Darrerament, en aquesta mateixa reunió, també es va comentar

la necessitat de disposar d'una Llei d'incompatibilitats.

En el decurs de la segona i darrera reunió es va informar de l'habilitació del mes de juliol perquè la Comissió Legislativa d'Interior pogués analitzar l'informe relatiu al Projecte de llei qualificada de protecció de dades personals. En aquesta segona reunió es va deixar constància d'una queixa pel retard en què el Govern va tramitar al president de la Caixa Andorrana de Seguretat Social una demanda d'informació d'un conseller general a l'empara de l'article 5 del Reglament del Consell General.

També es van recollir queixes pel retard en l'elaboració dels diaris de sessions del Consell General; així com per la denegació de l'accés de la premsa gràfica a la Casa de la Vall, en les reunions que els presidents de grup parlamentari van mantenir amb la ministra Lenoir.

Per ambdues qüestions el Sr. subsíndic general va donar les explicacions que va considerar oportunes. A més a més, en aquesta darrera reunió es van recollir unes queixes per un mal funcionament de la nova centraleta telefònica del Consell General i també per haver tingut els consellers generals coneixement de l'informe del Tribunal de Comptes posteriorment en la premsa.

Finalment, la comissió Permanent va donar per finalitzats els treballs i va aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral:

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa als tràmits que han de realitzar les persones titulars

d'una autorització de residència passiva per poder recuperar el dipòsit.

Aquesta fou registrada amb el número 870-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, efectivament, la pregunta que plantegem es motiva perquè hem rebut diverses interpel·lacions de ciutadans residents en aquest país que havien iniciat els tràmits per poder abandonar la residència en aquest país i, per tant, com que eren residents passius recuperar els dipòsits, i pel que se'ns deia estan trobant nombroses dificultats les que podríem qualificar d'administratives.

Per tant, l'exposició de la pregunta que no tornaré a llegir aquí i que ha estat publicada en el Butlletí del Consell recorda el que diu la Llei del 30 de juny del 1995, recordem, doncs, que hi ha un dipòsit pel titular principal de la residència, dita passiva, de 4 milions de les antigues pessetes, més 1 milió de pessetes per cada persona a càrrec.

Reproduïem aquí en la nostra exposició de la pregunta les condicions establertes en l'article 9.2 de la llei que he esmentat que són condicions establertes per les persones a càrrec, en l'article 11, que no citava en l'exposició i que esmento ara, que és el que fa referència a les persones titulars principals de la residència no es diu el que dèiem aquí, és a dir, que no es diu que s'hagi de justificar documentalment que les persones que té a càrrec, doncs, no tenen deutes pendents, ho diu l'article 9.2, però l'article 11 no ho diu pel titular principal.

Però, en tot cas, el que a nosaltres se'ns ha dit -i per això preguntem- és que s'obligaria d'alguna manera als ciutadans residents que volen abandonar la seva condició de residents passius, una mena de llarg periple per totes les oficines administratives d'aquest país per a obtenir justificants negatius de què no deuen res.

Si això és així, i dissortadament és així, entenem que no s'està complint bé la llei. I, per tant, sota reserva de rèplica i repreguntes el contingut de la pregunta -i ja acabo- és aquesta:

quins són els tràmits reals que ha de fer? Perquè la llei en diu uns, però, quins són els tràmits que des del ministeri s'estan exigint a aquests ciutadans -suposem que pocs- que deixen la seva residència en aquest país?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Justícia i Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Com bé s'acaba d'esmentar en l'enunciat de la pregunta que s'ha llegit, el Reglament de desenvolupament de la Llei qualificada de residències passives, de data 30 d'abril del 1997, en concret l'article 9.1 i 9.2 preveu que en el cas que la persona titular de l'autorització de residència passiva causi baixa voluntària al Servei d'Immigració o obtingui una resolució ferma d'anul·lació o de renovació de la seva autorització de residència tindrà dret a què se li restitueixi el dipòsit.

La restitució s'efectua al titular principal sempre i quant aquest demostrï que no té deutes pendents prop del Govern, de l'administració de Justícia, dels comuns ni de les entitats parapúbliques.

El compliment d'aquesta disposició representava d'obtenir un certificat conforme no es tenen deutes pendents dels set comuns, STA, FEDA, CASS, Servei d'Ingressos del Govern i la Batllia.

El departament d'Immigració envia a l'INAF, via fax, la documentació comunicant la baixa d'autorització de residència passiva del titular i li sol·licita procedir al retorn del dipòsit indicant-li l'import.

Un cop realitzades les comprovacions pertinents: import i titular, s'emet el xec nominatiu a favor del titular, i és el departament d'Immigració el responsable de lliurar-lo a l'interessat. Segons el venciment del dipòsit, els xecs s'emeten el 15 o 30 de cada mes.

És evident que des del departament d'Immigració s'han rebut queixes de titulars d'autoritzacions de residència passiva i en el mateix instant el seu desacord amb el procediment ja que el consideren llarg i

entretingut pel fet de requerir tants certificats d'organismes oficials.

El Govern... ja ens ho hem mirat i estem estudiant quines són les possibilitats de reduir aquests tràmits.

És per això que tenim previst organitzar unes trobades amb els diferents representants dels diferents organismes implicats, a fi i efecte d'analitzar les possibilitats d'agilitar l'obtenció de dits certificats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu per replicar teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, per replicar, gràcies.

A veure, Sr. ministre, jo li agraeixo que hi hagi aquesta voluntat d'intentar agilitar els tràmits però, és clar, no ho he dit en l'exposició, ho dic ara en la rèplica perquè mentre escoltava he pensat que fa una estona estava a la Ràdio Nacional i em demanaven puntuar -que no és pas la meva feina- quina era la nota que a mi em semblava que corresponia a cadascú de vostès, dels ministres d'aquest Govern, no?... Pel que fa a la Política Exterior no estranyarà a ningú que l'he puntuat molt baixa, però, el fet és que això té incidència amb la política exterior perquè resulta que aquests ciutadans es queixen a les seves ambaixades, als seus consolats i, per tant, ara ja he deixat la ironia per parlar concretament del problema que preocupa al Grup Socialdemòcrata. És clar, si donem l'aparença a fora -que a més, això vaig tenir l'oportunitat de parlar-ne amb vostè privadament l'altra dia en una recepció-... si donem la imatge a fora de què estem retenint uns diners que no volem retenir, jo crec que això és negatiu per a la imatge d'Andorra, i, aquesta és la meva rèplica i amb això acabo. I, per tant, crec que s'hauria de trobar la manera de no retrassar el retorn d'aquests diners.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu duplicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Així ho farem sempre i quant assegurant-nos de què la persona que marxa del país no deixi cap deute pendent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Només per demanar al Sr. ministre i al Govern a veure si podria tenir, també, en compte... si pensa que podria ser positiu, o no... en el moment de fer aquesta possible reforma del Reglament de què els ciutadans que es trobin en aquest cas puguin fer les gestions per una persona delegada -i quan dic per persona delegada és que sigui una gestoria o qui sigui-signant ells, evidentment, perquè en algun cas sé que han d'anar-hi personalment i que no es fa cap comprovació de què es tracta realment del ciutadà en qüestió.

Doncs, la meva pregunta és, si: pensa el Govern també que aquest fóra un element a tenir en compte amb la possible reforma que puguin fer del Reglament?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Habitualment la majoria d'aquests ciutadans ja utilitzen gestories, o advocats, o altres, i evidentment que estudiarem quina és la millor fórmula de reduir aquests plaços com bé he dit abans, assegurant-nos de què no quedin deutes pendents al país perquè, evidentment, el nostre desig és donar la mateixa sortida a aquests ciutadans que l'entrada que se'ls hi va donar en el seu dia.

Per això, moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta següent.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa al cobrament de l'atenció sanitària del Servei d'Urgències Mèdiques.

Fou registrada amb el número 871-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A finals del proppassat mes de juliol ens vam assabentar que, des del dia 1 de juny d'enguany, el SAAS cobra a l'usuari l'atenció sanitària prestada pel Servei d'Urgències Mèdiques, pel SUM.

En conseqüència la pregunta que es fa al Govern és la següent: per quins motius s'ha decidit començar a cobrar un servei que fins aquell moment era gratuït per als usuaris?

El Sr. síndic general:

Té la paraula la Sra. ministra de Salut i Benestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la qüestió és: per què no s'ha cobrat fins a l'1 de juny del 2003 els serveis de la salut, doncs, que ofereixen els metges, les infermeres i altres professionals del SAAS en aquest servei, per tant, així en el model sanitari andorrà?

Cada institució i organisme en l'àmbit de salut té el seu paper d'acord amb el model sanitari del nostre país i reconegut per l'OMS com el quart del món. Per tant, l'única explicació que tinc és que s'ha confós conceptualment a un servei mèdic -un servei efectuat per professionals de la salut- amb un transport

sanitari, i per tant, posant en un mateix sac al transport sanitari entenent aquest transport per transport d'usuaris que efectuen actualment el Cos de bombers de la Creu Roja.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra vostè pregunta per què no s'ha cobrat fins ara aquest servei... miri, potser si es llegís les lleis trobaria la resposta.

La Llei general de sanitat preveu justament que determinats serveis sanitaris siguin gratuïts totalment o parcialment per als ciutadans nacionals o residents d'aquest país, i jo entenc que el Govern amb bon criteri, fins ara... amb bon criteri, fins ara, insisteixo, ha decidit que alguns d'aquests serveis sanitaris siguin gratuïts. Estem parlant de serveis urgents, estem parlant de situacions de necessitat que no es fan per caprici. Quan una persona ha de menester el SUM és perquè realment ha tingut un problema greu.

Nosaltres creiem que al darrera d'aquest cobrament... d'aquest cobrament que es fa a l'usuari, hi ha tota una política que no podem compartir en absolut. Nosaltres el que creiem és que vostès el que intenten és simplement fer que el finançament de la sanitat pública cada vegada vagi menys... estigui menys en mans del Govern i que sigui l'usuari o la seguretat social el que hagi de fer front al pagament i al finançament d'aquesta sanitat.

Penso que aquest raonament que vostès segueixen... perquè jo recordo, Sra. ministra, que en una compareixença que vostè va fer a començaments d'aquesta legislatura -l'any 2001- va ser preguntada per mi mateix sobre aquesta qüestió, i vostè en aquell moment desconeixia quina era la despesa sanitària d'Andorra, el fons sanitari andorrà. No va poder donar xifres de quina és la despesa global, i sí que ens va dir, per això, que la despesa sanitària finançada pel Govern l'any 2001 s'havia reduït lleugerament en xifres absolutes en relació a l'any 2000.

Bé, quina conseqüència té això? Doncs, la conseqüència lògica és que si la despesa global augmenta, i la despesa finançada pel Govern es

manté constant o es redueix, doncs, que hi ha un increment del finançament per part de l'usuari, per part de la persona i per part, també, de la seguretat social.

I, amb això, Sra. ministra també vull que pensin que la seguretat social sí que ha incrementat -i de forma important-, ha incrementat de forma notòria, la despesa destinada a finançar assistència sanitària. Segons les dades de l'any 2002 ens trobem que la seguretat social va pagar per un import de 39 milions d'euros -és a dir, uns 6.500 milions de les antigues pessetes- amb un increment aquí del 19% en relació a l'any anterior.

Nosaltres pensem que aquest tipus de polítiques que el que pretenen és contenir la despesa del Govern a costa de passar-la... de traspassar-la a l'usuari o a la seguretat social no són correctes i no són admissibles.

En fi, amb això acabo la meua rèplica.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per la dúplica.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, és evident Sr. López pel que ha manifestat que la seva política sanitària no és la mateixa que la nostra, evidentment i per sort, i ara li explicaré el perquè.

Sí que m'he llegit les lleis i justament, doncs, quan parlo de què cada organisme té el seu paper, Govern té el paper de donar la política sanitària que s'ha de fer al país, el SAAS és un prestador de serveis de salut que no pot fer gratuïtament i la CASS és el finançador. Govern subvenciona... és a dir, no confongui finançament amb subvenció. El nostre model sanitari és el que funciona molt bé al nostre país, i si volem seguir-lo mantenint durant molts anys, doncs, hem de saber posar cada cosa al seu lloc i no barrejar els termes, perquè puc entendre que la seva política sanitària no sigui la nostra -perquè nosaltres no som socialdemòcrates-... i, miri! tinc aquí un article, a més és del mes d'agost -que també li deixaré llegir si no el té- que companys europeus seus, doncs, com per exemple Alemanya, preparen una reforma molt profunda a la sanitat pública, doncs, perquè amb el model que han seguit tenen un dèficit de 18.000 milions d'euros i els seus companys, els verds, estan proposant que tots els ciutadans paguin una assegurança

individual de cobertura mèdica. Aquesta és la política socialdemòcrata, i evidentment no és la política liberal. Nosaltres volem seguir mantenint durant molts anys el model sanitari andorrà i que cadascú i cada organisme estigui en el lloc que li correspon: a la CASS li correspon finançar els serveis prestats pels professionals de la salut, al SAAS prestar aquests serveis i al Govern fer la política i subvencionar. I, per tant, aquí no estem saltant sinó que el que estem fent és posar les coses en el seu lloc i, per tant, no és el cobrament d'un servei mèdic, de la mateixa manera vostè diu: "no es fa per caprici"... només faltaria, però també quan un s'ha d'operar no ho fa per caprici sinó que ho fa perquè té una necessitat mèdica i li estan oferint un servei mèdic de la mateixa manera que li estan oferint els metges i les infermeres en un servei d'urgències.

Per tant, doncs, evidentment no tenim la mateixa manera de veure la política sanitària i si algun dia té l'oportunitat d'estar aquí amb mi ja la canviarà.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Cap repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, Sra. ministra! Vostè, segurament, intenta fer una gestió del SAAS -de la sanitat pública- amb criteris d'empresa privada.

El que importa és reduir la despesa de Govern... és això el que importa, a costa d'augmentar els dèficits de la seguretat social.

Suposo que vostè és conscient de què l'any passat la branca *malaltia* de la seguretat social va tenir un dèficit de 590.000 euros i, tenint en compte això, la pregunta que li faig és: vostès a l'hora de prendre aquesta decisió han avaluat el cost que tindrà per la seguretat social la part que li correspongui en el finançament d'aquesta mesura?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, evidentment és que no pensem realment el mateix.

A veure! La seguretat social és el finançador. La branca *malaltia* de la seguretat social, Sr. López, no sé si ens hem mirat els mateixos números però no és deficitària, val?

Aleshores, quan això s'estudiï -els serveis mèdics-, i quan s'analitza el cobrament d'aquest servei, perquè és un servei efectuat per professionals de la salut, això s'analitza conjuntament amb la CASS, eh?

I, l'altra cosa és si el que tot el que està finançant la CASS d'aquests serveis que són molts els que presten en el nostre país, i que per molts anys els puguem mantenir, els podrem seguir mantenint o no, això és una altra qüestió, eh? i que no és debat de si es cobra el SUM o no, és debat de la possible reforma de la Llei de la seguretat social i dels reglaments que se'n puguin derivar.

Per tant, doncs, el que s'està tornant és a barrejar conceptes. La CASS és el finançador i la CASS evidentment té un conveni amb el SAAS, es proposen aquestes millores i, també li he de dir que tot el Consell d'Administració de la CASS va votar per unanimitat que aquest servei de cobrament del SUM es fes efectiu. Per tant, doncs, això vol dir que la CASS està d'acord amb la línia que ha seguit el SAAS i que, en aquest cas, ha seguit des del Consell Directiu del mateix SAAS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

Primer per al·lusions.

Sra. ministra, jo no he dit que la branca *malaltia* sigui deficitària, he dit que la branca *malaltia* general va tenir un dèficit de 590.000 euros. Potser vostè no sap que la branca *malaltia* està subdividida en dues branques i, per tant, si us plau no posi en boca meva coses que jo no he dit.

La repregunta és exactament la mateixa que he fet abans perquè vostè, com acostuma a passar, no ens ha contestat. Sra. ministra, vostè ha

calculat el cost que tindrà per a la seguretat social el finançament d'aquest servei?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, com que diu que no posi en boca seva coses que vostè no ha dit, tampoc les posi vostè...

Sí que sé el que és la branca *malaltia*, eh? i tot el que comporta i... a veure! Quan els directors generals de les dues institucions, sigui CASS i sigui SAAS, doncs, estudien això penso que no és la ministra la que ha de fer els números. Els números els han de fer als que els correspon, i després aquests números es posen sobre la taula dels diferents consells d'administració. I, aquests números són posats sobre la taula i els dos consells d'administració tant del SAAS com de la CASS ho han vist bé. I, per tant, no sóc jo sola sinó que és un equip que forma part dels consells d'administracions, i que ho han vist bé, i això no han considerat de què posi en perill doncs la seguretat social andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot constatar que continua sense contestar a la pregunta.

Però, vostè abans ens ha parlat d'un conveni, d'un conveni entre la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el SAAS.

Bé, el Reglament d'aplicació número 20 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social estableix que el Govern pot modificar la nomenclatura d'actes mèdics amb l'obligació que s'hagi de publicar.

La pregunta que faig és: per quins motius el Govern o el SAAS no han publicat al BOPA el Conveni signat entre la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el SAAS i les tarifes de responsabilitat de la seguretat social en relació al tema del SUM?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè diu que no s'han publicat actes mèdics, el Reglament número 20 és el de nomenclatura d'actes mèdics. El SUM per si, aquest servei és un acte mèdic. L'acte mèdic és el que fan conjuntament en el moment de l'acte que han de fer, depèn del pacient que tenen al davant, si li han de fer una cosa o altra, i aquestes estan tipificades en els actes mèdics.

I, aquest servei prestat, i el que hi ha en el conveni és el càlcul del cost que representa, doncs, el personal que el SAAS ha de posar a disposició d'aquest servei -que són els metges i les infermeres- com el que fa amb altres tipus de servei. En el que sí que li puc donar la raó és en el fet de què potser sí que això s'hagués hagut de comunicar; no es va fer... és amb l'únic que potser hem pogut pecar de no comunicar-ho. Evidentment això se'ns havia pogut passar perquè com que el conveni amb la CASS es va renovant cada ics anys, i teòricament no hi ha hagut mai una comunicació del que hi ha en aquests convenis, doncs bé, és possible que la línia que s'acredita és la de sempre, i que si el fet de no haver-ho comunicat és el de què realment tenia una acceptació, com tenen altres coses que es van millorant en aquests convenis que tenen una afectació sobre els usuaris. Però, evidentment que els usuaris... no hem rebut cap queixa, i un mitjà de comunicació el mes d'agost va treure una enquesta de si la gent entenia que el servei del SUM s'havia de pagar el 88%...

El Sr. síndic general:

Voleu concloure si us plau?

La Sra. Mònica Codina:

... I, doncs, va dir que sí que s'entenia. Per tant, no hi han hagut queixes, i han volgut fer polèmica d'una cosa que tampoc no hi és.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Jo ignoro si els ciutadans d'aquest país consideren que s'ha... de què és correcte el 88%. Potser hauriem de fer la pregunta de si els ciutadans d'aquest país creuen que el Govern ha de publicar les tarifes que li he preguntat abans, i el convenis.

Miri! Al BOPA de... -perdoni, em poso les ulleres perquè si no, no veuré-... Al BOPA del 31 de maig del 2002 tenim el conveni publicat entre la Caixa Andorrana de Seguretat Social i el Centre Hospitalari Andorrà d'aquell moment. Aquest conveni... jo no he vist cap altre conveni publicat. Per tant, jo he d'entendre, a manca de notificació, que aquest conveni continua en vigor.

Al BOPA del 5 de febrer del 2003 hi ha un decret del Govern fixant les tarifes de responsabilitat de la Caixa Andorrana de Seguretat Social per a l'any 2003. Jo no he vist que hi hagi cap rectificació d'aquest decret i que, per tant, no sé amb quina base legal la seguretat social està acceptant aquesta tarifa de responsabilitat des del moment que no està publicada. Aquesta és la pregunta que jo li feia abans i de la resposta no m'interessa saber si el 88% dels ciutadans, segons una enquesta, l'interessa una cosa o una altra.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si vol contestar, si us plau?

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, lamento que al Sr. Esteve López no li interessi el que pensen els ciutadans del nostre sistema sanitari, però...

Bé, aleshores, Sr. López, que el conveni que signa el SAAS i la CASS doncs, no s'hagi publicat, no es deu haver publicat mai. Això és un tràmit administratiu. Si s'ha de publicar jo no hi tinc cap inconvenient. És a dir, es publiquen els convenis dels canvis d'actes de nomenclatures que es fan. Si aquí hi ha algun tipus d'error de no haver-lo publicat, doncs, tingui per fet que ja ho farem. En cap sentit he volgut amagar la informació per no publicar-la al BOPA, eh? Només faltaria.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Volia fer una pregunta que es fan també des de l'ACU -l'Associació de Consumidors i Usuaris-: qui s'ha de fer càrrec del pagament d'aquest servei tenint en compte que normalment, habitualment la persona que avisa a aquest servei del SUM és una i l'accidentada o malalta és una altra. Qui s'ha de fer càrrec, la persona que avisa o la persona que rep l'assistència sanitària?

I feia aquesta pregunta especialment tenint en compte els casos en els quals potser aquesta assistència sanitària, tenint en compte el cost que té de 214 euros, no és del grat de la persona afectada.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

A veure! Quan s'activa un servei d'aquests realment és perquè hi ha una necessitat, i això ho ha dit molt bé vostè també, Sr. López. Per tant, doncs, el cobrament, jo no sé qui pagarà al final -perquè no sé si paga el pacient o el qui acabarà pagant és algun familiar- però la qüestió és de que això es pagui, no?

Aleshores, doncs, està clar que el que es paga... -perquè ja que paga de declaracions de l'ACU- el que es paga aquí, doncs, hi ha un cert diferencial també perquè feien el comparatiu també amb França, i hi ha una certa diferència del que paguem aquí al que es paga a França. I, per tant, el que pagarà és qui realment quan se li passi... quan es faci la facturació pagarà el que vagi allà a pagar. És indiferent que sigui el pacient o el familiar.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Una darrera repregunta.

Voldria saber si el Govern té previstes altres mesures en aquesta línia, en la línia de reduir la despesa sanitària finançada per Govern a costa de què el finançament vagi a càrrec de l'usuari i de la Caixa Andorrana de Seguretat Social?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

A veure! Això diu vostè, de què el que vol el Govern és reduir la despesa sanitària?... l'únic que vol el Govern és que cada institució tingui el paper que li correspon per no trencar el nostre model sanitari.

Per tant, doncs, pensem que aquesta és la línia que s'ha de seguir. I, el que ha posat en boca seva, doncs, no el compartim.

Doncs, realment és posar cada cosa en el seu lloc i si hi ha coses i disfuncions que segueixen i no estant en el seu lloc estigui ben segur que les anirem arreglant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És la segona vegada que sento parlar de trencar el model sanitari. El que constato és que el model sanitari s'ha trencat.

La meva pregunta va en unes paraules que ha dit la Sra. ministra. Diu: "Es pagarà quan es faci la facturació."... Com és que es demana de pagar abans de l'ingrés i no en el moment de la facturació? O, no s'ingressa si no és que no s'ha pagat?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si voleu contestar, si us plau?

La Sra. Mònica Codina:

Això que diu de què es paga abans de l'ingrés i tal... a veure! Quan una persona realment necessita el SUM la majoria de les vegades -per no dir el 98%- requereix una hospitalització, i per tant, doncs, quan aquella persona marxa, doncs, va al servei de facturació de l'hospital i és un servei més i, per tant, aquella persona l'únic que paga és el 25% més el 10% o el 0% depèn de l'hospitalització.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la següent.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa a la Representació Permanent davant les Nacions Unides.

Aquesta pregunta fou registrada amb el número 872-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Aquesta pregunta és la reproducció literal canviant la data i el temps d'un verb sobre la data de presència a les Nacions Unides d'una pregunta que vaig formular amb entrada 15 d'octubre del 2002 i que va ser objecte de formulació en la sessió ordinària del dia 24 d'octubre del 2002.

Com sigui que en l'exercici de la comissió de control que ens correspon al nostre grup volem mantenir el control sobre el que va dir el ministre d'Exteriors en respondre a la pregunta el dia 24 d'octubre del 2002, i constatem que el Sr. ministre d'Exteriors no és avui aquí, d'acord amb el que disposa l'article 130, apartat 3 del Reglament, renuncio a formular la meua pregunta.

El Sr. síndic general:

D'acord, doncs, passem a la pregunta següent.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa a la circular del SAAS sobre la "normativa de les declaracions amb els mitjans de comunicació".

Fou registrada amb el número 873-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La circular núm. 10/2003 de la Direcció General del SAAS, de data 9 de juliol, sobre la "normativa de les declaracions amb els mitjans de comunicació", entre d'altres aspectes, restringeix la possibilitat d'efectuar declaracions als mitjans de comunicació als responsables d'una Direcció, Àrea, Equip o Servei, prèvia autorització expressa de la Direcció, i prohibeix que les persones autoritzades a fer-ne puguin emetre judicis de valor de cap tipus o facilitar informació sobre la política sanitària o d'altres temes referents a la salut pública, limitant, en conseqüència, el dret a la llibertat d'expressió que l'article 12 de la nostra Constitució reconeix a tots els ciutadans.

Ateses aquestes consideracions es pregunta: comparteix el Govern els criteris que s'exposen en la circular de la Direcció General del SAAS?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, ho comparteix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López té la paraula per replicar.

El Sr. Esteve López:

... Molt bé.

Simplement lamentar profundament aquesta resposta de la ministra. Lamentar profundament una resposta d'aquest caire.

Miri! Nosaltres el que pensem és que aquest tipus de normes són més aviat normes d'èpoques pretèrites, d'èpoques antigues, d'abans de la Constitució que estan mancades del respecte envers els drets fonamentals més elementals de les persones i que per contra tenen un cert tuf d'autoritarisme, un autoritarisme impropï del temps actual i del Govern que es diu "lliberal".

Miri! Nosaltres el que creiem és que aquestes normes que únicament estan encaminades a silenciar la veu dels treballadors del SAAS, a silenciar les possibles crítiques que puguin fer i que, són unes persones que realment les poden fer amb més coneixement de causa perquè són les persones que viuen el dia a dia dels problemes.

Pensem que és amb aquesta única finalitat que s'han elaborat aquestes normes.

Acabo aquí la meua rèplica.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra si vol duplicar?

La Sra. Mònica Codina:

Bé, lamento que no li hagi agradat la meua resposta.

Vostè em demanava si compartíem, i jo li he dit que sí.

Vull dir... ara, si vostè vol més explicacions jo les hi dono amb molt de gust.

A veure, aquesta circular, Sr. López, en cap moment ve motivada per tot el que vostè diu: d'autoritarisme, de silenciar la veu dels treballadors del SAAS, i tal...

Tot el contrari, perquè van ser els treballadors del SAAS els que van demanar què s'havia de fer amb els mitjans de comunicació? Miri, era un equip del personal i això va estar tractat a la junta facultativa. De la junta facultativa formen part tots els caps de servei i tots els caps

d'equip, així com les direccions que van exposar el problema.

Ja que tothom està d'acord amb que es treballa en un organisme relacionat amb la salut i que per tant, tothom coincideix en què la informació està subjecta a la deontologia que tots els professionals que hi treballen i que calia organitzar els circuits de comunicació.

Per tant, això no és ni cap caprici de la direcció general, ni l'autoritarisme de la ministra de Salut i Benestar que pugui pensar vostè, sinó una demanda reclamada pel propi personal, el qual han agraït.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Cándid Naudi haviu demanat la paraula.

És per formular una pregunta?

El Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

No, és per al·lusions.

Miri! és per contestar les al·lusions que ha fet el Sr. Esteve López.

Només voldria recordar-li que el Partit Lliberal, en aquest cas, és el resultat d'unes eleccions generals que es van guanyar per majoria.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Em sembla que... en aquest cas jo demanaria que les al·lusions -quan s'agafa la paraula per al·lusions- sigui realment... En aquest cas, entenc que no són al·lusions al Partit Lliberal sinó que les al·lusions eren de cara al Govern.

Doncs, m'agradaria que en el moment de fer les al·lusions es tingués en compte aquesta consideració.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És per invocar el Reglament, Sr. síndic, perquè a mi m'és indiferent que hi hagi manifestacions dirigides al Govern o al Partit Lliberal. Les al·lusions reglamentàriament -i vós ho hauríeu de saber- són dirigides a les persones no a les institucions ni als partits.

Per tant, entenc jo, que no hi ha lloc de parlar d'al·lusions en aquest tema.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Com que no he entès gran cosa de la seva dúplica, la pregunta li faré per a veure si em pot explicar, perquè jo no entenc els motius.

Expliqui'm, si us plau, perquè no ho entenc, per quins motius un treballador del SAAS no pot expressar lliurement la seva opinió sobre aspectes com, per exemple, les mesures que pren el seu ministeri per prevenir la gastroenteritis o sobre les mesures que ha pres el Govern per comprovar les possibles afectacions en la salut com a conseqüència de la contaminació del forn incinerador?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que no ho entengui perquè, és clar, com que en l'altra pregunta que li he contestat té una confusió del paper que té cada organisme, doncs, és clar, el Govern fa la política sanitària i, per tant, com vol que el SAAS parli de política sanitària quan és competència de Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic, demanaria a la ministra si fos tan amable de respondre a la pregunta que li he formulat?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si vol contestar si us plau?

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, penso que li he contestat la pregunta, sinó torni-me-la a formular perquè potser no l'he entès bé.

En tot cas, li demanaria, Sr. López, que me la tornés a formular.

El Sr. síndic general:

Cap altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 5.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2003, relativa a l'eventual moratòria en l'autorització de construcció de noves places hoteleres.

Aquesta fou registrada amb el número 874-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Atenent les declaracions del M. I. Sr. Ministre Portaveu, referents a una eventual moratòria en l'autorització de construcció de noves places hoteleres, pregunto: creu el Govern que l'excés o el dèficit de places hoteleres és una problemàtica que s'ha d'analitzar parròquia per parròquia?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de la Presidència i Turisme.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Casals, el Govern creu que s'ha de regular el sector hotel·ler.

N'hem parlat en el Consell de ministres diverses vegades. No s'ha pres cap decisió definitiva encara, però estem a sobre i estem treballant intensament.

I, si em permet, i contestant a la seva pregunta, jo no parlaria de problemàtica, més aviat de situació existent, de qüestions que afecten en molts aspectes al nostre país tant des del punt de vista del desenvolupament de cada parròquia, com des del punt de vista del desenvolupament nacional.

Parlaria també de debat i d'aportació d'idees que des de tots els àmbits ens ha de portar el consens sobre l'orientació que hem de donar des de totes les administracions al desenvolupament turístic i a la utilització de més o menys places hotel·leres a tot el país i també a cada parròquia.

Així, doncs, i com a qualsevol altra qüestió s'ha d'analitzar, com deia, des dels màxims punts de vista possibles. I, naturalment que sí, també s'ha d'analitzar parròquia per parròquia.

En tot cas, la moratòria de la construcció actual dóna temps per reflexionar en la millor solució que es pot aportar a aquest problema que nosaltres compartim.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals vol la paraula per replicar?

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo si he formulat la pregunta és perquè en aquelles declaracions de la roda de premsa després de la reunió de Consell de ministres vostè plantejava la possibilitat d'una eventual moratòria -perquè potser estem en una saturació de places hotel·leres-, sense afirmar-ho aquell dia, eh?... potser, però que al mateix temps s'havia de consultar amb els comuns perquè... -*inclús* en va citar dos -Ordino i Sant Julià si mal no recorde- que tenen un dèficit de places hotel·leres. Això ho va afirmar, no és que s'hagi d'estudiar, això vostè ho va dir.

Llavors, és clar, el que jo em pregunto és: si d'una banda tenim o pensem que tenim una problemàtica o una situació de saturació en tot el país? Perquè penso que si el Govern no ho pensés, penso que ni es plantejaria la

possibilitat d'una moratòria, i per tant, i possiblement estariem d'acord nosaltres, si parléssim d'això-; i d'altra banda, em diu que hi ha comuns que tenen un dèficit, que també voldria saber amb quins criteris l'han calculat, i aquest dèficit... jo, la meua pregunta és per saber si no trobeu contradictori que d'una banda hi ha una saturació a nivell nacional, i d'altra hi ha possibilitat de deixar que algunes parròquies tapin un dèficit que tenen, a on passarem de la saturació que no haurem permès això?

Si ho hem d'analitzar parròquia per parròquia i, a més, estudiar uns dèficits que vostè diu que alguns comuns li deuen haver exposat que tenen -perquè si en va parlar vostè és que li devien exposar que els tenien-, voldria que m'aclarís perquè jo hi veig una contradicció, i que m'aclarís, com s'explica que ara tinguem una situació de possible saturació, doncs, que si permetem a aquestes dos parròquies -i potser d'altres- que omplen aquest dèficit de places hotel·leres... -que repeteixo: no sé amb quin criteri ho han calculat, perquè en un país d'aquestes dimensions ja m'explicareu si el que esquia a Canillo i compra a Encamp i dina a Escaldes no pot dormir a la Massana?... però, bé, això és una altra història... doncs, voldria això, que m'aclarís si no és una situació contradictòria, i si de veritat permetem que aquestes parròquies omplen aquests dèficits, si ara estem saturats, estarem després, saturats i mig.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula per duplicar.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Com diu vostè jo en vaig parlar i, a més a més, se'n va parlar també...

Ja li he dit que ho estem estudiant, ho estem estudiant de tots els angles possibles -jo no he dit que podem fer una política de parròquia per parròquia, dic que l'estudiarem aquesta política, si és possible- i jo no renuncio a les paraules que vaig dir, Sr. Casals. Jo, efectivament, jo tenia concretament d'algun cònsol que m'havia dit que una moratòria perjudicaria la seva parròquia perquè hi havia poques places hotel·leres en la seva parròquia, i entenia que el

desenvolupament de la seva parròquia passava per tenir més llits, més llits dels que tenia.

Això és una hipòtesi, és el que em van anunciar a mi dos cònsols que vostè ha citat, però això no vol dir que nosaltres, doncs, ho tinguem en compte. No sé si ho tindrem en compte o no, de moment ja li he dit en el meu exposat que estem fent un estudi aprofundit de la qüestió i, de ben segur que abans de què s'acabi la moratòria trobarem alguna solució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Nomás.. ja dic, perquè no és que em preocupi a mi únicament, sinó que realment al sector hotelier i particularment a la petita i mitjana empresa hotelera d'aquest país, més construcció de places hoteleres, els hi preocupa molt.

Llavors la meua repregunta és perquè em confirmeu que ho vau emetre com a hipòtesi però que el Govern de moment no considera... permet en alguna parròquia omplir un suposat dèficit de places hoteleres.

És que em diuen en aquest moment...

(Se sent una veu)

... No, no, m'ho heu dit. Perdoneu! Torneu-m'ho a dir ben clar. És molt important que tranquil·litzeu al 70 o 80% del sector hotelier, que ja malviu ara amb prou feines la petita i mitjana... i que si s'arribés, ni que sigui parròquia per parròquia a construir aquelles dos o tres mil places de les quals es parla, havia de posar la clau a sota de la porta.

Per tant, a mi d'això m'és tant, però tranquil·litzeu a aquesta gent i digueu-los que el Govern no està considerant de cap manera -si és que és així- estudiar aquests dèficits que vau localitzar, com a mínim, a Ordino i a Sant Julià.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de Turisme.

El Sr. Enric Pujal:

Sr. Casals, jo això no li puc dir perquè li diria una mentida i jo no n'acostumo a dir, de mentides. Per tant, com que al Govern no n'hem parlat, no hem definit exactament com ho faríem -no hem parlat de si ho faríem per parròquies, si ho faríem general... bé, hem parlat en general del país perquè la nostra obligació és de parlar en general del país.

Jo li puc afirmar que hi estem treballant -li he dit, ja, en la meua primera intervenció que hi estem treballant-, que el desig del Govern és de regular el sector. De quina manera es farà? Avui no li puc dir perquè tampoc estic autoritzat a dir-li perquè no hi ha cap decisió de Govern encara que m'avalí per poder-li dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passem a la següent.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa al conveni entre el Govern i el Comú d'Ordino per a la construcció d'un aparcament.

Fou registrada amb el número 875-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 19 de desembre de 2002, en el decurs de la compareixença pública davant la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, el

Sr. Jordi Serra Malleu, ministre d'Ordenament Territorial, es va comprometre a fer-me arribar una còpia del conveni signat entre el Govern i el Comú d'Ordino per a la construcció d'un aparcament a Ordino.

Atès que ja han passat nou mesos... repeteixo: nou mesos, des del moment en què el Sr.

ministre va adquirir aquell compromís, sense que fins a la data hagi rebut còpia del conveni esmentat, pregunto al Govern: quines són les clàusules o pactes del conveni signat entre el Govern i el Comú d'Ordino per a la construcció d'un aparcament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Govern respon el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc em voldria excusar al Sr. Alís per aquest retràs. M'he descuidat totalment i li demano totes les excuses.

Ara li contestaré quines són les clàusules o pactes del conveni signat entre el Govern i el Comú d'Ordino.

Amb data del 8 de gener del 2002 el Govern, seguint l'acord de data del 12 de desembre del 2001 i el Comú d'Ordino, seguint l'acord de data del 28 de desembre del 2001 van convenir finançar conjuntament la construcció d'un aparcament i plaça pública al Prat de Call d'Ordino, propietat de Casa Rossell i llogat al comú.

El conveni preveu que el Govern finançarà els treballs següents: en primer lloc, els costos de construcció de la planta baixa, coberta i plaça pública i sobrecost estructural que suposa l'aparcament d'autobusos en la planta baixa; en segon lloc, els honoraris relatius a la redacció de la totalitat del projecte; i, en tercer lloc els honoraris relatius a la direcció de l'obra únicament dels treballs a càrrec de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís teniu la paraula per replicar.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot dir que jo no estic en contra d'aquests convenis que es puguin fer entre el Govern i un comú ja que ho preveu la Llei del finançament dels comuns, i això de cap manera.

Si he exposat, i si vaig demanar aquell dia la còpia d'aquest conveni és perquè el que es va fer a Ordino es pugui fer a alguna altra parròquia, i és el que vaig dir en el seu dia al Sr. ministre.

Segons el que m'acaba de dir el Sr. ministre, el Comú d'Ordino utilitzaria tres plantes i el Govern una. És a dir, dos plantes soterrànies a la plaça del comú i una planta pel Govern.

Llavors, el que diu -crec, parlo de memòria- la Llei de transferències als comuns és que hi ha d'haver un Pla de finançament quan es fa un conveni d'aquests.

Llavors, em pot dir el Sr. ministre quina part financia el Govern d'aquest aparcament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri! Ja li he dit així una mica per sobre, i li puc contestar molt més precisament.

Nosaltres, el Govern, es fa càrrec de tot el que és la construcció de la planta que li correspon: una planta d'aparcament d'autobusos amb un gàlib de 4,50 metres d'alçada -el que fa la plaça de sobre, la cobertura d'aquesta planta- i el que representa el sobrecost estructural de la plaça aquesta... no de la plaça sinó del pàrquing aquest d'autobusos. A més a més, s'ha d'afegir el cost de la redacció del projecte i la part que ens correspon dels treballs de la direcció d'obra.

Això corresponent aproximadament... teníem previst al pressupost de l'any 2002 una partida d'aproximadament uns 150 milions de les pessetes antigues i, amb el pressupost 2003 d'uns 150 milions més. A part d'això, el Govern, el cost del projecte és de l'ordre d'uns 189.000 euros. Aquest és el pla de finançament.

A part d'aquest pla de finançament, aquestes parts que nosaltres paguem, i les especifico al contracte, i jo quan li faré passar, vostè les podrà veure, nosaltres les paguem a obra feta... a obra feta i a obra controlada, i controlada pel Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Bé, si ho he entès bé, el Sr. ministre em parla d'un finançament de la part de Govern de dos vegades 150 milions de les antigues pessetes.

Parlaré com ell, ja que ha parlat de pessetes perquè tothom ho entengui. Però, jo recordo que a la compareixença pública vostè em va dir que el valor total d'aquest aparcament, d'aquesta obra, era d'uns 300 milions sempre d'aquestes antigues pessetes. Llavors, vol dir, que el Govern és el finançador.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Alís! Si jo no m'hagués descuidat d'enviar-li aquest conveni, segurament que ja no em ficaria aquesta pregunta perquè és un fet que a l'acta de la reunió -que és un esborrany d'acta- jo li parlo de 300 milions de pessetes. Quan jo li parlo de 300 milions de pessetes és la part que li correspon al Govern.

Aquesta obra, el comú, amb una de les parts d'aquí

-en un apartat del conveni- veurà que hi ha també tot el que és el sobrecost que existeix a l'obra en el moment del desmunt, i els murs de contenció tant de la part del riu com de la part del darrera del col·legi existent avui dia, d'això se'n fa càrrec el comú. Això és una cosa que nosaltres no tenim de pagar.

Aquesta obra, el seu cost global en aquell moment es va estimar aproximadament en uns 1.200 milions, 1.300 milions de pessetes. La part de què nosaltres ens fem càrrec és exclusivament la part dels autobusos, que aquesta part dels autobusos serviria també per l'auditori, com li he dit abans que aquest terreny és un terreny de Casa Rossell i que ja està llogat al comú avui dia, també preveu dins d'aquest contracte de lloguer amb el comú que els dies que hi ha auditori es treuen els cotxes de l'interior del pàrquing i serveix d'aparcament

de l'auditori. Per què serviria també aquest altre pàrquing nou que es faria en el mateix lloc? Doncs, miri, durant la setmana podrien anar-hi els autobusos -sobretot els autobusos escolars. A l'interior hi ha un parell d'ascensors amb un passadís per connectar amb aquest pàrquing, on podrien descarregar els autobusos escolars directament amb el col·legi; els dies d'auditori s'hi podrien aparcar cotxes, etc.

Ara, en aquest moment donat, aquest projecte està aturat... això també li voldria dir.

Em sembla que li he contestat a tot, i ja ho veurà quan jo li entregui el conveni, vostè el podrà llegir tot i veurà que les coses, almenys, les considero que s'han fet bé.

I, com vostè em demanava abans...

El Sr. síndic general:

Si us plau, si vol concloure.

El Sr. Jordi Serra:

... Sí, perdó!

Això s'ha fet en aquest cas amb Ordino, i també s'ha fet en d'altres casos i vostè, segurament, que en coneixerà d'altres exemples amb altres comuns, i el Govern està obert a fer qualsevol tracte amb qualsevol altre comú sempre i quant al final d'aquest tracte, si convé també al Govern.

Vostè em deia el dia de la compareixença, parlava de la seva parròquia...

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. ministre...

(Hi ha un silenci)

Vol acabar?

El Sr. Jordi Serra:

Puc acabar?

El dia de la seva compareixença vostè em parlava del Comú d'Encamp de fer un pàrquing al costat del Museu de l'Automòbil... jo no hi veig cap tipus de problema ja que és un benefici per a tots.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí.

Bé, el dia de la compareixença o bé el Sr. ministre ens va enganyar, o bé em va enganyar a mi perquè jo recordo perfectament que va parlar de 300 milions de cost total global de l'obra.

No sé... això ja ho veurem a l'acta o com que està gravat doncs, es pot veure.

En fi... si ens va enganyar tothom ens pot enganyar, vull dir, vostè i jo mateix.

Ja que el Sr. ministre ho acaba de dir, la meva pregunta és aquesta: si amb les mateixes condicions, és a dir, si el Govern aportant el terreny i pagant la part de l'obra que ell ocuparia, els altres comuns, doncs, podran establir els convenis amb les mateixes condicions que el Comú d'Ordino?

Aquesta és la meva pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Segur que em vaig equivocar aquell dia i li puc llegir l'acta perquè la tinc aquí al davant. Segurament em vaig equivocar perquè jo parlava del que li correspon al Govern i no del cost total.

De la mateixa manera que vostè s'equivoca escrivint el meu nom aquí sobre i... miri! ens equivoquem tots.

Això dit passant.

L'única cosa que també li puc dir és que aquests tractes es poden continuar fent amb els comuns sense cap tipus de problema, el Govern està obert. La primera vegada que es va fer -i no em vull equivocar- es va fer per la piscina de Sant Julià amb el Centre Escolar de Sant Julià... li parlo que devia ser als voltants de l'any 1992 o 1993... li dic de memòria, eh?

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, Sr. síndic.

La pregunta que poso és molt senzilla. M'ha de contestar amb sí o no.

El tracte que va fer el Govern amb el Comú d'Ordino amb les mateixes condicions, és a dir, el Govern aportant el terreny i finançant la seva part d'obra, està disposat el Govern a fer-ho amb altres parròquies?

Aquesta és la meva pregunta: sí i no?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Miri! jo discrepo de vostè Sr. Alís. No hem de contestar sí o no perquè això no és un interrogatori judicial, estem al Consell. Llavors hi ha contestes que no són solament sí, o solament no, perquè les propostes de cada comú són diferents.

Llavors, si el Govern veu interès en una determinada obra o en una determinada participació, vostè comprendrà que ho analitzarem. Sí que estem d'acord en analitzar-ho sempre, i segurament arribarem a acords sempre, però no li puc dir ara que sempre farem el mateix amb les mateixes condicions. Per què? Perquè el Govern creu que és una millora de tota la gent que fa servir tota aquella zona. És sobretot, poder aparcar els autobusos dels nens, dels escolars aixoplugats, i poder arribar sense haver de pujar tota la pendent fins a dalt a l'escola pel lloc on es va preveure des del primer dia de passar, que és el camí que hi havia pel costat de l'antic terreny Rossell, on hi ha encara un parc infantil, i que continuarà sent-hi.

A més a més d'això, el comú, com que el comú té llogat aquell terreny i té una plaça pública amb aparcament, el comú recuperava l'aparcament a sota i, en canvi, a dalt feia una plaça gran per ampliar també el servei d'aquell jardí, llogat al Govern i que continuaria llogat.

És clar, les condicions aquestes són unes, i entendre vostè que un altre comú farà una altra proposta i potser no serà exactament econòmicament equivalents al cèntim, però també seran assumibles pel Govern. Hi ha un marge per fer-ho, i hi estarem segurament tots d'acord en què és bo que hi sigui aquest marge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Bé, primer contestant al Sr. ministre al que m'ha dit anteriorment: ja no cal que m'envii el conveni aquest, el tinc des del dissabte. El dissabte l'he pogut tenir, és a dir, que ja no cal que me l'envii.

I, contestant, doncs, al Sr. cap de Govern: el Codi de l'Administració... no cal que em contesti sí o no, al Codi de l'Administració ja ho diu que amb les condicions iguals el Govern i una altra administració, -com és el comú- ho ha de fer amb altres comuns.

Ja no cal que em contesti sí o no.

L'última repregunta, si us plau, Sr. síndic.

Només saber si aquest aparcament es fa sí o no, i si no es fa per què?

Aquesta és la meua repregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest moment aquest aparcament no s'està fent.

Vostè em demana per què s'està fent o no s'està fent... en aquest moment el comú, pel que a mi em consta, el comú està modificant el projecte.

Això és el que em consta a mi. Pel moment no s'han començat les obres. Segurament que el comú les començarà quan que a ell li sembli necessari.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passarem, doncs, a la següent.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de**data 12 de setembre del 2003, relativa als estudis realitzats per a la construcció d'un aeroport a la Rabassa.**

Fou registrada amb el número 876-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies.

En la sessió de control a Govern celebrada el dia 22 de maig de 2003, el Sr. Miquel Àlvarez Marfany, ministre d'Economia, es va comprometre a fer arribar als consellers generals còpia dels informes o estudis realitzats per avaluar la possibilitat de fer un aeroport a l'interior d'Andorra.

Atès que ja han passat quatre mesos... quatre mesos! des del moment en què el Sr. ministre va adquirir aquell compromís, sense que fins a la data el Sr. ministre hagi fet arribar als consellers generals els estudis o informes esmentats, pregunto al Govern: quines són les principals conclusions dels estudis encomanats per Govern sobre la viabilitat de construir un aeroport en territori andorrà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Economia.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot excusar-me perquè no he tramès aquesta documentació i la causa és que encara no tinc el document final.

Estic esperant a tenir el document final per trametre-li així tant bon punt que el tinguem.

En relació amb això, recordo haver tingut una conversa amb el Sr. Francesc Casals durant el període passat, en algun Consell, on li vaig exposar que tenia problemes per tenir la documentació final i que estava disposat a donar-li els esborranys que tinc d'aquest

document, dels quals ara li'n parlaré, i bé, se'm va dir que podia esperar els documents finals.

És veritat que ha tardat molt. Nosaltres hem reclamat aquesta documentació ara a finals de l'estiu perquè enteníem que ja la teníem d'haver rebut abans, però, malauradament encara no la dispo. Així que la disposi, tan bon punt que la tingui, evidentment la trametré a la Comissió d'Economia.

Dit això, les conclusions de l'estudi de viabilitat de construir un aeroport a la zona de la Rabassa, -que és el que es va encarregar-, és l'estudi que es va fer a conseqüència de buscar localitzacions dintre d'Andorra per una possible estructura que fos compatible amb un aeroport i, continuar també amb uns estudis que s'havien fet prèviament, a l'any 1989, sobre la viabilitat d'un aeroport en aquella zona, la zona de la Rabassa que en aquell moment semblava que era la més adient per poder realitzar-se aquesta infraestructura.

Les conclusions d'aquest estudi contemplen, doncs, tres alternatives de pista: una d'elles totalment dintre de territori andorrà, i les altres dos surten del territori andorrà parcialment - una de 1.700 metres, de 2.200 metres, de 3.200 metres. I, es fa una anàlisi de les infraestructures, de les longituds, dels moviments de terres, de les configuracions de l'aeroport; també es fa una anàlisi operativa on es té en compte la meteorologia, els tipus d'aeronaus possibles, l'espai aeri, els obstacles físics a l'aeroport que limiten la funcionalitat d'aquest aeroport. I, també es va incloure en aquest estudi -que crec que també és un punt molt important- una anàlisi mediambiental de tot l'impacte que una infraestructura d'aquest tipus faria en aquest nivell: impacte a nivell de paisatge, impacte geològic, impacte hidrològic, de vegetació i de fauna.

I, passaré aquest estudi tant bon punt ho tingui, però, si vostès ho desitgen, doncs, els hi puc passar el borrador que tinc al ministeri perquè crec que és important de què es conegui. I, m'excuso...

Però, per anar directe a les conclusions d'aquest estudi, doncs, una, la primera conclusió d'aquest estudi és que el cost de les diferents pistes o diferents tipus d'aeroport, doncs, és molt important donada l'orografia del terreny. Llavors, per l'opció una, que seria la d'un aeroport -per comparar-ho amb l'aeroport de La Seu seria d'una categoria inferior a la de l'aeroport de La Seu perquè la longitud de la

pista amb relació al nivell del mar seria inferior-vindria a costar -estimat- sobre uns 79 milions d'euros. L'opció dos, que seria una pista més llarga però, que entra dintre de territori espanyol un 16%, aquesta vindria a costar uns 110.000 milions d'euros. I, l'opció tres, que aquesta seria un aeroport que seria d'una categoria superior que podríem aconseguir amb Andorra Pirineus, aquest tindria un cost del voltant de 127 milions d'euros.

El sobrecost d'aquest aeroport, sobre un aeroport construït en condicions normals seria d'un 33%.

D'altres conclusions importants són: l'impacte sobre el moviment de terres, a les diferents opcions per resumir, doncs, es fan terraplens que van de 6 milions a 11 milions de metres cúbics si es fan desmunts de 4 milions a 8 milions de metres cúbics. Són desplaçaments de terres realment molt importants.

Després, l'altra consideració important d'aquest estudi és que aconsella la pista 3, la més gran, que seria la de 3.280 metres però té el problema de què entra un 60% en territori de l'estat espanyol, cosa que dificultaria encara més l'obra donat que aquesta obra no tindria cap interès per l'estat veí.

Les dades de meteorologia que analitza aquest estudi diu que són insuficients perquè en aquell punt només tenim dades de deu mesos que l'estació meteorològica va estar retirada, em sembla... -no li sabria dir ara mateix perquè no tinc aquí em sembla... al 1992 o al 1991, no me'n recordo-, i, no hi ha tampoc un estudi a llarg terme de tot el que és posicionament dels núvols, visibilitat, neu, encara que tenim dades estimatives.

I, després, un dels punts importants d'aquest estudi és el de l'impacte a nivell de medi ambient i de paisatge que el cataloga de, globalment, sever.

Només per donar-li, diguéssim, els punts més importants de la conclusió d'aquest estudi, que li faré arribar al més aviat possible, una de les conclusions important és... òbviament, la construcció és factible perquè aquest tipus d'obres, doncs, es poden fer però l'impacte és molt important i, per realitzar una obra d'aquest tipus, doncs, necessitaríem prop d'uns... -per tenir-la realitzada si es decidís fer- doncs, necessitaríem prop d'uns quinze anys per recollir dades meteorològiques fiables, per recollir tots els estudis previs al començar l'aeroport, la construcció posterior de l'aeroport

i la posta en funcionament, i els tècnics ens deien que això... tot el procés podria ser de quinze anys, i estímem que és un període excessivament llarg per esperar per una infraestructura d'aquest tipus amb l'impacte que generaria a nivell de la zona de la Rabassa. Efectivament és possible, però entenem que hi ha altres alternatives que poden ser més fàcils de fer en aquest moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís volem replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo espero, doncs, rebre aquesta documentació el més aviat possible i si no la poden tenir definitiva, doncs, que m'envii l'esborrany tal com ha dit vostè.

També una altra cosa que volia dir -i és una opinió personal: jo penso que si el podem fer dins de casa nostra no hem d'anar a casa dels altres a fer-lo -és una opinió molt personal.

I tant d'un ministre com de l'altre que m'han contestat -excepte les excuses- però del Govern lliberal ja tenim una contesta que va fer la Sra. ministra de Salut que ens va dir una vegada que tenia, doncs, altres preocupacions que contestar als consellers de l'oposició.

Llavors, jo no sé si és que vostès s'han descuidat de contestar-me, o si és que pensen com la ministra de Salut. Llavors, si pensen com la ministra de Salut el que els hi voldria dir és que no ens enganyen perquè ja sabem el que pensen perquè la ministra ja ens ho va dir. Llavors, no ens enganyen perquè ja sabem com pensa i, llavors, jo no sé... suposo que és un govern col·legiat, i que quan la ministra de Salut diu alguna cosa també ho pensen els altres ministres.

Gràcies Sr. síndic i no tinc cap més repregunta.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Cap repregunta?

Passem, doncs, a la número...

Si us plau...

... Sí, perdó li dono la paraula al Sr. ministre.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Només renovar les meves disculpes.

El meu interès per passar la documentació és palesa perquè, potser no he fet tot el possible, o potser no vaig informar degudament però sí des del punt de vista informal ho vaig fer, i el meu interès i el meu tarannà sempre ha estat molt obert, *inclús* amb l'oposició.

I, per l'altre costat és veritat: coincidim que un aeroport dintre del nostre país, doncs, seria una infraestructura molt més fàcil de realitzar.

Després a les següents preguntes tindrè l'ocasió d'explicar, doncs, que hi ha tota una sèrie de passos que s'han de fer que probablement, si l'aeroport estès a dintre de casa nostra ja els haguéssim solventat, i que són producte d'una negociació amb un altre estat. Òbviament si ho poguéssim fer a casa nostra no tindríem d'anar amb aquesta negociació, i això faria les coses menys complicades.

Malauradament, amb aquest estudi i d'altres opinions que hem tingut que no han estat reflectides sobre paper, però quan han estat aquí estaven en mig de l'OACI, i altres tècnics aeronàutics, també se'ls hi ha preguntat de valorar la possibilitat de fer un aeroport d'aquestes dimensions. Sí que hi hauria possibilitat de fer un aeroport -que això és una cosa que haurem d'estudiar en un futur, més que aeroports, altiports-, però, que aquests podrien estar dintre del país però no tindrien la capacitat i no tindrien l'objectiu de funcionament que estem buscant amb aquesta infraestructura. Però, sí que entenc que té raó i que seria el més adient i el que ens agradaria a tots és que aquest aeroport estès a casa nostra, evidentment, però, malauradament, o per sort, el nostre territori ens posa una sèrie de limitacions sobretot per l'espai aeri.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Si no n'hi ha cap passem a la pregunta següent.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr.

Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2003, relativa a la inversió que el Govern preveu destinar a la reobertura de l'aeroport de l'alt Urgell.

Fou registrada amb el número 877-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals Pantebre.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunto al Govern directament -no hi ha exposició de motius-: quin és l'import de la inversió total que el Govern preveu destinar a la reobertura de l'aeroport de l'alt Urgell? I, quin sistema de finançament, l'aeroport de l'alt Urgell -tal com la pregunta està publicada, Sr. cap de Govern... si ja està batejat i encara no ha nascut... bé, surt en avantatge... I, quin sistema de finançament ha previst per cobrir aquesta inversió?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Economia.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Álvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, un punt important, i molt important, a l'hora de negociar aquest aeroport ha sigut... o és, en aquest moment, la inversió total a realitzar igual que el cost de la gestió del seu funcionament -com parlarem després a la següent pregunta que vostè em posa-... Només un petit incís: en l'aeroport, sí que hem arribat a l'acord amb el Govern espanyol perquè se'n digui "Andorra Pirineus" que ens han fet aquest... bé, ara l'informo d'això. I, entenc que si nosaltres hem de participar en una infraestructura d'aquest tipus, encara que sigui en territori fora d'Andorra, ha de portar el nom d'Andorra.

En principi, al febrer passat, vam arribar a un acord de tipus polític per assolir aquest tractat on s'emmarcaria aquest aeroport. Els punts acordats,

un dels punts importants acordats va ser la inversió on els dos estats participarien tant en l'adquisició, en l'equipament i la millora que s'havia de fer en els terrenys. Marcant unes fites -en el que és l'acord polític es buscaven unes fites de funcionament- que tingués una categoria de l'OACI 2 C, que són, doncs, les característiques que la pista té i que ens pugui permetre avions d'una certa capacitat, no molt grans, però, calculem que podríem arribar a tenir d'unes 60 a 70 persones els avions que podrien aterrar allà.

El que passa és que ja li avanço que encara està en estudi perquè el Pla director encara s'està fent i, que fos internacional i que tingués una operativitat que fos raonable perquè el seu funcionament realment fos adequat i es pogués sustentar.

Aquesta comissió hispano-andorrana que està formada per tècnics del ministeri d'Economia, està formada per tècnics de Fomento espanyol, d'AENA i de Aviación Civil Española, doncs, s'estan reunint a l'hora de redactar aquest Pla director que conté tota una sèrie de dades sobre com serà aquest aeroport, que va des del resum executiu, o els plànols, o la posta en servei de l'aeroport fins a la longitud de la pista, els terraplens, les ajudes a la navegació... tota una sèrie de punts molt importants a l'hora de posar en funcionament aquest aeroport.

És clar, aquests punts... -els horaris d'obertura, per exemple...- aquests punts fan que el cost encara no s'hagi pogut determinar exactament. Això li dic perquè en aquest precís moment, des del febrer fins ara, doncs, aquesta comissió s'ha anat reunint i aquests tècnics estan treballant per optimitzar els costos per un aeroport que sigui viable amb les condicions que políticament es demanaven.

Inicialment, el cost global d'inversió -en ordre de magnituds perquè no puc parlar de dades exactes perquè no les tinc, i en les que s'hi estan treballant-, el primer Pla director que se'ns va presentar -que aquest va estar realitzat només per AENA, era d'uns 70 milions d'euros-, que durant el transcurs d'aquest any s'ha optimitzat l'aeroport, s'han optimitzat les obres, s'ha anat treballant en grup i que ara, doncs, s'està ajustant al voltant d'uns 40 milions d'euros.

No li puc baixar al detall perquè no el conec, i és un detall tècnic, el que sí que li puc dir és que s'està treballant per reduir els costos òbviament el mínim possible mentre aquest aeroport sigui viable i salvar totes les dificultats tècniques que hi pugui haver.

És veritat que tota aquesta negociació, o si es vol tot aquest treball retarda la, potser, firma d'aquest tractat, o el fet que jo pogués aportar a consideració aquest acord al Parlament i al Govern, però, jo mateix ho he volgut retardar fins que no tingui les dades absolutes, i exactes, i fiables.

En aquest moment les trobades tècniques encara s'estan produint i encara no s'ha arribat a determinar el cost exacte d'aquest aeroport.

Llavors, si la seva capacitat tècnica donarà... serà suficient pel que nosaltres volem per aquest aeroport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies.

Bé, abans de la rèplica hi ha una segona part de la pregunta que no m'heu contestat, si us plau, que és el sistema de finançament.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Disculpeu!

Gràcies Sr. síndic.

Sobre el sistema de finançament, doncs, primer s'ha de veure quin és el cost.

S'ha de recordar que en els pressupostos des de l'any 2002 s'ha votat plurianuals en partides d'infraestructura de transport per començar a fer front a les diferents parts d'aquest aeroport.

Llavors, una vegada es porti a la Cambra i al Govern per a la seva consideració, doncs, s'haurà de parlar de com volem finançar aquest aeroport encara que ja està a dins del pressupost, i llavors ja hi ha partides força importants en plurianuals per fer-hi front.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a la rèplica.

Sr. Francesc Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començant ara pel final i donades aquestes patides, imagino que ara es financen amb els recursos propis del Govern... -després ja m'ho contestareu.

Bé, si ho entenc bé, doncs, el volum de la inversió prevista en aquests moments... i no ho esperava, ja he sentit aquests dies que evidentment no està prou perfilat. Estem parlant del voltant d'uns 40 milions d'euros, si ho he entès bé.

Això és el cost total de l'obra de la qual Andorra s'hauria de fer càrrec?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

A veure. Disculpeu-me! No us havia mencionat que en l'acord polític que es va assolir al mes de febrer es va arribar a l'acord de què ambdós estats, el 50%, participarien amb els costos tant d'adquisició de terrenys, com equipament i millores.

Llavors, aquest cost estaria dividit en dos per l'estat andorrà. El cost de la posta en marxa de l'aeroport total, seria la meitat a pagar pel nostre estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Ja ho entenc bé, tot plegat, només la repregunta que us vull fer em sorprèn, eh? És sí, no creieu

que Andorra acordi... -ja sé que el Govern és el titular de la política- però, que Andorra acordi de fer una infraestructura d'aquest tipus pagant-la a mitges amb l'estat veí, que és una cosa única, no creieu que hi hauria hagut temps per informar a la comissió abans de què us féssim la pregunta aquí al Consell?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula per contestar.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és veritat. Podia haver informat a la comissió abans.

Aquestes negociacions encara no han acabat. Jo esperava tenir-les acabades per informar a la comissió perquè, de moment, només són conjetures i números i, només recordar que he comparegut una vegada a la comissió per demanda pròpia i que la comissió tampoc m'ha demanat de comparèixer.

No és retreure res -perquè entenc que potser sí que podia haver tingut la deferència de parlar amb la comissió més sovint-, però, vaig estimar de no comparèixer a la comissió fins que no tingués les dades clares de tot el funcionament de l'aeroport, de com serà el Pla director, i si realment, tècnicament, és possible, com he dit, encara hi ha, doncs, en estudi diversos punts tècnics sobre l'aeroport que, és clar, jo no portaré aquest projecte a consideració fins... -donada la seva importància i donat el seu cost-, fins que tinguem tots els punts clarificats, tant aquest com els que informaré més tard, de gestió.

Sense que tot el quadre estigui tancat em semblaria agosarat voler informar a la comissió d'una cosa que està a mitges, però, sí, també és una possibilitat anar a informar a la comissió, doncs, puntualment de com van les negociacions.

També cal dir que sempre he estat obert a qualsevol aclariment, i que quan hi han hagut les reunions a Andorra he convidat a tota la comissió, i que si la comissió ho desitja de què jo informi a la comissió cada vegada que hi ha una reunió, doncs, així ho faré. No tenim cap inconvenient en fer-ho. Crec que és un tema prou important i, a més, agraeixo l'interès de la

comissió per voler estar informada d'aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la pregunta número 9.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2003, relativa al cost anual de la gestió de l'aeroport.

Aquesta fou registrada amb el número 878-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta, em va semblar que amb aplicació estricta del Reglament n'havíem de fer dos perquè eren dos temes diferents encara que fos el mateix. És simplement per aquest motiu que són dos.

I diu el següent: quin es preveu que sigui, per a Andorra, el cost anual de la gestió de l'aeroport, i quin model de gestió es preveu d'aplicar-hi?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Economia.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, amb les negociacions del tractat o de l'acord que el Govern d'Andorra i el Govern espanyol han d'arribar, un dels punts importants dels que es van tractar és la gestió d'aquest aeroport.

Com tots saben, a l'estat espanyol la gestió dels aeroports és portada per una entitat pública que és AENA, i el Govern andorrà, crec que en bon criteri, volia tenir participació en aquesta gestió donat de què tenia de participar

econòmicament a la gestió si volia fer aquesta obra.

S'ha aconseguit, o s'ha acordat que la gestió comercial sigui controlada per una entitat de dret públic andorrà. Aquesta gestió fa que puguem tenir el control de la gestió de l'aeroport tant de forma comercial com de forma dels vols, garantint-se d'una forma clara la seva operativitat a favor nostre, i garantint-nos l'optimització de la racionalització de les despeses podent imitar models de gestió d'aeroports d'aquest tamany que es produeixen en altres llocs del món, doncs, a França o als Estats Units on es gestionen bé per societats públiques estatals -com quan nosaltres parlem d'una parapública-, o bé per formes de concessió, o en formes de participació amb entitats... formes mixtes amb altres entitats públiques com podria ser, per exemple, la Cambra de Comerç.

No puc anar més enllà amb la gestió donat que els estudis del Pla director encara no estan esgotats, no s'han acabat i llavors, gran part dels costos de gestió depenen directament del funcionament de l'aeroport, de quina capacitat tindrà i de l'operativitat que tindrà l'aeroport perquè reverteix directament sobre el personal i que deurà haver en l'aeroport, sobre la seva capacitat de vols, i llavors, això, incideix directament sobre els comptes de gestió de l'aeroport.

El cost de la gestió, com us dic, de moment és impossible de donar i estem buscant que sigui una xifra tancada perquè abans de portar a consideració tot aquest possible acord, vull tenir tancat... -o volem tenir tancat... disculpeu!- tant el Pla director amb la seva forma de funcionament de l'aeroport com la seva gestió perquè quan es decideixi sobre aquesta infraestructura tinguem totes les dades sobre la taula.

Crec que no he deixat res, només parlar de què l'entitat de dret públic andorrà, fins el que tenim ara negociat amb Espanya, controlaria tot el que és la gestió econòmica de l'aeroport deixant la gestió purament aeronàutica, AENA qui és qui controla l'espai aeri espanyol en aquest moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals teniu la paraula per replicar.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Quan us demano el cost de la gestió no és tant el resultat d'aquesta gestió -si hi hagués beneficis o no n'hi hagués... que ho dubto... Em costa de creure que no tingueu una idea aproximada del personal que hi treballarà i del cost anual d'aquesta gestió. És això el que us estic demanant, i no després si s'ha previst... -que segur que no s'ha previst perquè les veus més autoritzades, evidentment, saben que això és deficitari, però, bé, és una instal·lació pública i segurament es justificarà-, però el que jo us demano és.. ja dic, no el resultat final de l'explotació de cada any per entendre'ns sinó el cost. La gestió tècnica evidentment que la farà AENA i guardem-nos els andorrans de posar-nos perquè no som, precisament, especialistes en gestió tècnica d'aeroports, no? Però, el cost de la gestió econòmica, si ens comprometem -que ja ens estem comproment amb una inversió de 20 milions d'euros com a mínim-, em costa de creure que no tingueu també un ordre de magnituds del cost anual de l'explotació d'aquest aeroport un cop estigui en marxa.

Per això repeteixo la pregunta: m'agradaria que em donéssiu, si més no... l'ordre de valors no és possible que no l'hagueu sentit i que no tingueu una opinió que us digui que això val u, això val deu, això val cent a l'any...

Em costa de creure!...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, evidentment els nostres tècnics ens han donat costos d'altres aeroports, o el què podria costar aquest aeroport amb una gestió, per exemple, si fos una gestió pública totalment.

Aquesta gestió... o la magnitud d'aquests costos, és clar, tenen una forquilla molt gran donat que no tenim tancat amb exactitud el número de controladors aeris i el número de personal de terra que això encara encariria molt o barataria molt la gestió de l'aeroport. Llavors, podem parlar de què podríem tenir uns costos -i ara us ho dic de memòria perquè mirant aquestes dades no són les que ho porten-, però,

aproximadament podem parlar de 2 milions i mig d'euros a 1 milió d'euros depenent del tipus d'orientació en què es faci l'aeroport.

Ara bé, com he dit abans, depenent del funcionament i del Pla director de l'aeroport, aquest cost creiem que pot ser rebaixat sobretot a l'hora de què la gestió de l'aeroport portada d'una forma econòmicament més agressiva pot fer que aquest aeroport... -doncs, com vós heu dit, és difícil que tingui superàvit-, però, sí que es pot fer aquest aeroport sostenible per ell mateix a mitjà plaç.

No us puc dir malauradament... no us puc donar més informació perquè, doncs, no la tinc, però entra dintre d'aquestes magnituds.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És un element que possiblement pugui tenir repercussions sobre el cost, sobre un increment de costos lligat al funcionament que és el lligam directe amb Andorra via carretera.

Hi ha algun estudi, o s'està treballant sobre aquest punt, també?

El Sr. síndic general:

Sortim una mica de la matèria, però, Sr. ministre si vol contestar, si us plau?

El Sr. Miquel Àlvarez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí que s'ha parlat del lligam de l'aeroport amb Andorra sigui via carretera o via d'altres ginyes. El que passa és que de moment encara estem parlant de si aquest aeroport serà funcional o no, i quin cost d'explotació tindrà.

Llavors, dintre de les negociacions amb Espanya sí que hem deixat un lloc on es reculli que es donarà preferència a la implantació de transport ja sigui via carretera o d'altres vies.

El que passa és que ara estimem que seria molt car començar una via diferent de les que tenim només per l'aeroport, quan encara no sabem els resultats que tindrà, i encara no tenim al punt

tota aquesta llista d'incògnites que no estan solucionades i que, repeteixo, no portaré a consideració ni del Govern ni del Consell la proposta d'aquesta infraestructura fins que tota aquesta qüestió estigui solucionada que em sembla que seria el més lògic tractant-se d'una infraestructura del volum que estem parlant.

Ara bé, sí que hi ha el compromís, almenys verbal del Govern espanyol en aquest punt, de facilitar el trànsit en aquesta via.

De moment és tot el que podem fer. Entenc que és el més prudent i que més endavant, vistos els resultats d'aquest aeroport si funciona o té una funcionalitat més gran, doncs, es podrà pensar en millorar o *inclús* crear vies alternatives de comunicació, però donat el cost d'aquestes vies creiem que és prudent millorar les ja existents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Casals haviu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa al cost de la gestió, de moment, entenc que no es pugui precisar més. Malgrat la forquilla d'1 milió a 2 i mig d'euros, ja... de moment ja em dóna per contestat, tot i que és una forquilla ampla.

El que m'agradaria que em preciséssiu, perquè no ho entenc, repeteixo: sempre parlant del cost de l'explotació i no del resultat final... -perquè el resultat final, doncs, si és una empresa privada potser tindrà més servei de bar i més ingressos- però, em dieu que pot variar el cost de la gestió pel fet de ser una empresa pública o privada... això no ho entenc parlant del cost de la gestió, perquè si han d'haver-hi deu persones treballant, hi hauran de ser en qualsevol dels casos, si es consumeix tanta energia, doncs, igual...

M'agradaria que em preciséssiu el perquè... ja dic, repeteixo que quedi ben clar, el cost de la gestió pot variar en funció de què l'explotació sigui pública, semipública, parapública o privada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Economia teniu la paraula per contestar.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no ho sé segur en què pot variar perquè encara estem avaluant les diferents formes de gestió. Com he dit en diversos països hi ha una gestió mixta, hi ha una gestió amb participació d'altres entitats com pot ser la Cambra de Comerç, hi ha gestions públiques i privades paral·leles, o hi ha gestions totalment públiques.

Estem avaluant-les totes. En altres països sembla que hi ha diferències i estem intentant buscar la que sigui més favorable per aquesta infraestructura.

Ara bé, és tot el que li puc dir perquè no tinc les dades detallades de quin tipus de gestió és més favorable i adaptada a l'entorn que nosaltres pretenem tenir amb aquest aeroport d'Andorra Pirineus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Passem, doncs, a l'última pregunta d'avui.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa a les diferències entre les tarifes de les línies especialitzades digitals de l'STA en funció de les diferents parròquies.

Fou registrada amb el número 880-A i publicada en el Butlletí número 41/2003 del 12 de setembre.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

En el decurs de la compareixença del ministre d'Ordenament Territorial, el dia 19 de desembre del 2002, a la pregunta formulada pel Sr. Miquel Alís, sobre les diferències entre les tarifes de les línies especialitzades digitals de

l'STA en funció de les diferents parròquies d'ubicació, el ministre va contestar que verificaria què passava vist que ell també estava d'acord amb el criteri exposat pel conseller socialdemòcrata quant a la necessitat d'equiparació de tarifes en tot el territori andorrà.

Havent consultat, reiteradament la pàgina *web* de l'STA i havent constatat encara el dia 10 de setembre d'enguany, que les tarifes continuen sent les mateixes que l'any 2002 amb la sola modificació que implica passar de pessetes a euros però mantenint encara el desequilibri entre parròquies, demano al Govern: no hi ha hagut temps suficient, des del desembre del 2002, per a modificar-les? Si no ha estat per un problema de temps, quina o quines han estat les raons per les quals no s'ha fet?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Cal dir que el sistema tarifari no és discriminatori envers les parròquies ja que el preu de l'alta és igual per a totes elles independentment dels punts de connexió del país.

El que sí que canvia en funció de les connexions que ha de realitzar l'STA és el preu de l'abonament mensual. Una línia especialitzada en la mateixa central obliga l'STA a fer una connexió per al punt d'origen i una altra per al punt de destí. En canvi, una connexió en diferents centrals obliga a fer-ne una en el punt d'origen, una en el punt de destí, i una altra que interconnecti les dues centrals.

Això exigeix més tasques i, sobretot, més infraestructura.

És per aquesta raó que el preu de l'abonament mensual varia entre les connexions, en la mateixa central o en diferent central.

Aquest esquema tarifari s'aplica a Andorra des de fa molt temps i és el mateix que s'aplica a quasi la totalitat de tots els operadors de telecomunicacions del nostre entorn.

Només voldria afegir una cosa, i és que quan estem parlant de línies especialitzades, estem parlant de línies que estan destinades a grans

empreses que són línies privades, que no estem parlant en cap cas de tot el que són les línies digitals domèstiques, o les línies ADSL, és exclusivament per productes de grans empreses que necessiten unes línies de transferència de dades que són línies privades i ús exclusiu per aquests tipus de clients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula per la rèplica.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer, precisaré -en cas que no quedi clar per tothom- que, efectivament, són línies per a instal·lació d'empreses a possibles parròquies, altres que Andorra la Vella i Escaldes.

Per donar una idea del què és la connexió, la connexió, per exemple, a Encamp, a la Massana i a Sant Julià representa el doble del cost d'Andorra la Vella i d'Escaldes. Quan passem a Canillo i a Ordino representa tres vegades més. Quan passem al Pas de la Casa, quatre vegades més.

Tenint en consideració això, jo demano si no considera el Govern que és discriminar per via de les contractacions totes les altres parròquies que no siguin Andorra la Vella i Escaldes? I, si això és la tasca d'una empresa que és un monopoli d'Estat?

Ja s'ha cuidat bé de precisar que eren en grans empreses, no passa pas amb el telèfon que tenim cadascú... que hi hauria el crit al cel...

Llavors, jo demano si realment això participa... és una política que planteja un harmoniós desenvolupament de tot el territori andorrà amb les mateixes condicions, i em costa molt d'acceptar el fet perquè fora d'aquí es faci així... o les distàncies són lluny de ser les distàncies que hi ha a Andorra.

Doncs, la pregunta és: si creu el Govern que una política d'aquest tipus, des de l'STA, participa a un desenvolupament harmoniós de tot el territori andorrà plantejant la possibilitat de què empreses d'aquest tipus es puguin implantar en totes les parròquies i no únicament en dues parròquies?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

Com vostè diu són línies per a grans empreses. I, com jo li deia, són línies privades de grans empreses.

Si vostè necessita una línia privada per a vostè tot sol, digital que vagi del Pas de la Casa, i vostè té la seva central a Sant Julià, és un fet que travessa tot el país, passa per diferents centrals i el cost per l'STA és molt més gran que si vostè treballa de central a central o, exclusivament està en una central d'una sola parròquia.

Miri! No és que el desenvolupament harmoniós de les diferents parròquies passa per les línies privades de les grans empreses d'aquest país.

Estem parlant de quantes línies? Doncs, miri, li diré: estem parlant de vuitanta-sis línies. D'aquestes vuitanta-sis línies de què estem parlant? Doncs, miri, estem parlant de què la gran majoria són de l'STA; estem parlant de què la gran majoria són del Govern d'Andorra; estem parlant de què la gran majoria són de l'Agència de Mobilitat per a les seves càmeres; estem parlant que és la banca... estem parlant d'aquest tipus de client, no estem parlant de l'empresa mitjana o petita que transfereix dades; estem parlant dels grans clients de l'STA.

Seria una política d'STA pels seus grans clients que també són els grans clients de telefonia mòbil, i els grans clients de telefonia fixa passar a unes tarifes que siguin harmonioses a totes les parròquies? Doncs, miri, potser sí!... Potser sí, i ens ho podem plantejar. Pel moment, en aquest moment no ens ho hem plantejat. A mi em va estranyar molt en aquell moment en la compareixença. Per què no s'ha pogut canviar? -i això també m'ho demanava vostè- doncs, miri, actualment estem canviant tot el sistema de facturació de l'STA -com sap l'any passat vam passar a un nou sistema informàtic d'un cost molt elevat per l'STA-, i fins que aquest sistema no estigui implantat definitivament no podrem realitzar aquest canvi. Però això... pensem que aquest sistema informàtic estarà en ple funcionament abans de finals del mes de novembre. Ho esperem!...

Ara, tornant una mica... vostè em diu si és la política de l'STA? Doncs, miri, per les línies

privades hi ha un cost. Si vostè no és una distància en quilòmetres, si no són connexions a centrals.

Jo considero que no és discriminar una gran empresa que necessita una línia privada, que aquesta empresa repercuteixi el cost a tots els usuaris d'STA. Al contrari, a mi em sembla que això és una cosa que necessita exclusivament aquesta empresa, i l'STA li dona aquest servei.

I només li voldria dir que en molts llocs del nostre entorn aquest servei no es donaria, per exemple, per pobles com poden ser el Pas de la Casa, i es donen. Per què, en aquest cas, al Pas de la Casa? Doncs, perquè és una força econòmica i les grans empreses del nostre país estan representades, i és un fet que l'STA els ha de donar un servei. Però, la repercussió d'aquest cost també l'STA ho ha de cobrar.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de preguntes.

Alguna pregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí.

Existeix un element, quan parla dels territoris veïns, i és que els territoris veïns si el preu de l'un no li convé pot anar a l'altre.

Aquí només hi ha el preu de l'un i és un monopoli i, el fet de què l'STA sigui un monopoli implica, com a mínim, que hi hagi tota una sèrie de serveis que es donin... entenc jo.

La meva pregunta, de totes formes, potser s'escapa una mica del tema perquè resulta que a partir d'avui... o d'ahir, no podré tornar a consultar els preus perquè suposo que a rel de la meva pregunta s'ha fet tan complicat anar a mirar la pàgina *web* de l'STA i, en particular, la de les tarifes que no sé si això també forma part d'una nova política de l'STA, que s'ha de tenir una autorització per poder continuar fent aquesta feina.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

No sé... miri! Jo, des de la parròquia de la Massana, que és una parròquia alta, jo vaig consultar la pàgina d'internet de l'STA ahir.

És a dir, si potser hi havia un problema, més tard del moment en què jo la vaig consultar o, més aviat... doncs, miri! no li sabria dir. Ho podem demanar perquè totes les nostres comunicacions, diguéssim en aquest cas, de funcionament, de bon funcionament o de mal funcionament les tenim controlades.

No té res a veure la seva pregunta perquè la seva pregunta no la va ficar ahir, sinó que la va ficar, ara no em digui quan, però ben bé fa quinze dies.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau...

Alguna altra pregunta?

Si no hi ha cap altra pregunta, moltes gràcies i s'aixeca la sessió.

(Són les 17.45h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 23 de setembre del 2003

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa als tràmits que han de realitzar les persones titulars d'una autorització de residència passiva per poder recuperar el dipòsit, (Reg. Núm. 870-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa al cobrament de l'atenció sanitària del Servei d'Urgències Mèdiques, (Reg. Núm. 871-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa a la Representació Permanent davant les Nacions Unides, (Reg. Núm. 872-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa a la circular del SAAS sobre la "normativa de les declaracions amb els mitjans de comunicació", (Reg. Núm. 873-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2003, relativa a l'eventual moratòria en l'autorització de construcció de noves places hoteleres, (Reg. Núm. 874-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa al conveni entre el Govern i el Comú d'Ordino per a la construcció d'un aparcament, (Reg. Núm. 875-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa als estudis realitzats per a la construcció d'un aeroport a la Rabassa, (Reg. Núm. 876-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2003, relativa a la inversió que el Govern preveu destinar a la reobertura de l'aeroport de l'alt Urgell, (Reg. Núm. 877-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 11 de setembre del 2003, relativa al cost anual de la gestió de l'aeroport, (Reg. Núm. 878-A).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de setembre del 2003, relativa a les diferències entre les tarifes de les línies especialitzades digitals de l'STA en funció de les diferents parròquies, (Reg. Núm. 880-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877